



6.10.2009

B7-0082/2009 }
B7-0083/2009 }
B7-0086/2009 } RC1

RESOLUTSIOONI ÜHISETTEPANEK

Esitatud vastavalt kodukorra artikli 110 lõikele 4,

asendades järgmiste fraktsioonide esitatud resolutsiooni ettepanekuid:

S&D (B7-0082/2009)

ALDE (B7-0083/2009)

PPE (B7-0086/20)

24. ja 25. septembril 2009 Pittsburghis toimunud G20 tippkohtumine

Jean-Paul Gauzès, Corien Wortmann-Kool

fraktsiooni PPE nimel

Martin Schulz, Stephen Hughes, Hannes Swoboda, Udo Bullmann

fraktsiooni S&D nimel

Guy Verhofstadt, Sylvie Goulard

fraktsioon ALDE nimel

Euroopa Parlamendi resolutsioon 24. ja 25. septembril 2009 Pittsburghis toimunud G20 tippkohtumise kohta

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse 25. septembril 2009. aastal Pittsburghis toimunud G20 tippkohtumisele järgnenud riigijuhtide avaldust;
 - võttes arvesse 2. aprillil 2009. aastal Londonis avaldatud G20 tippkohtumise järeldusi ning Euroopa Parlamendi 24. aprilli 2009. aasta resolutsiooni 2. aprillil 2009. aastal Londonis toimunud G20 tippkohtumise kohta¹;
 - võttes arvesse 15. novembril 2008. aastal Washingtonis esitatud G20 deklaratsiooni;
 - võttes arvesse komisjoni 8. aprilli 2009. aasta teatist arenguriikide toetamise kohta kriisiga toimetulemiseks (KOM(2009)0160);
 - võttes arvesse oma varasemaid kliimamuutustega seotud resolutsioone, eelkõige 4. veebruari 2009. aasta resolutsiooni „2050: tulevik algab täna – soovitusel ELi tulevaseks integreeritud kliimamuutusi käsitlevaks poliitikaks”² kohta ja 11. märtsi 2009. aasta resolutsiooni ELi strateegia kohta ulatusliku kliimamuutuste kokkuleppe saavutamiseks Kopenhaagenis ja piisavate vahendite eraldamise kohta kliimamuutuste poliitika rahastamiseks³;
 - võttes arvesse Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni (ILO) 2009. aasta juunis vastuvõetud ülemaailmset töökohtade pakti;
 - võttes arvesse ÜRO aastatuhande arengueesmärke ja ELi liikmesriikide võetud kohustusi anda abi nälja ja vaesusega võitlemiseks;
 - võttes arvesse Pittsburghi G20 tippkohtumiseks kokkulepitud seisukohti, mille ELi riigipead ja valitsusjuhid 17. septembril 2009. aastal Brüsselis heaks kiitsid;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 4,
- A. arvestades, et majanduse taastumise protsess ei ole veel lõpule jõudnud; arvestades, et tööpuuduse kasvu peatamine on endiselt ülimalt tähtis ja pakiline ülesanne; arvestades eelkõige, et tööpuudus Euroopa Liidus jõudis juulis 9,5%-ni, mis on viimase kümnendi kõrgeim määr, ning kasvab oodatavasti veelgi;
- B. arvestades, et peamine ülesanne, mis tuleb täita majanduskasvu taastamise tagamiseks, on erasektori nõudluse tagamine; arvestades, et reformide otsustav jätkamine on erakordselt oluline, et saavutada kindlat, tasakaalustatud ja säästvat majanduskasvu;
- C. arvestades, et praeguseid probleeme majandusvaldkonnas tuleks kasutada võimalusena

¹ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2009)0330.

² Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2009)0042.

³ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2009)0121.

toetada Lissaboni ja Göteborgi eesmärkide saavutamist, kinnitada kohustust võidelda tööpuuduse ja kliimamuutuse vastu, vähendada energiatarbimist ja kujundada kiireloomuliselt kriisihaldamiselt pikaajalisele säästvale majanduse taastamisele ülemineku Euroopa strateegia;

- D. arvestades, et suured vead reguleerimises ja järelevalves, peale selle mõnede finantsasutuste hoolimatu ja vastutustundetu riskimine ning leebest rahanduspoliitikast tulenev ülisuur likviidsus teatavates riikides on praeguse kriisi tekkimisele palju kaasa aidanud;
- E. arvestades, et parem rahvusvaheline kooskõlastamine on majanduses hädavajalik, et proteksionistlike kalduvuste vältimiseks vajatakse tugevat mitmepoolset koostööd ja et poliitiline tegevusetus võib finantseerimisasutusi ahvatleda tagasi pöörduma „tavapärase äritegevuse“ juurde;
- F. arvestades, et G20-l on kollektiivne kohustus leevendada kriisi sotsiaalseid tagajärgi, eriti arengumaades, mida kriisi kõrvalmõjud on rängalt tabanud;
- G. arvestades, et *offshore*-keskuste olemasolu segab finantssektori reguleerimist ja takistab aastatuhande arengueesmärkide saavutamist;

Üldised tähelepanekud. Kasvu taastamine

1. tunneb heameelt G20 tippkohtumisel saavutatud kokkulepete üle, sealhulgas kohustuse üle vältida stiimulite andmise enneaegset lõpetamist; märgib siiski murega, et riigivõlg ja avaliku sektori eelarvepuudujäägid kasvavad kiiresti; rõhutab, kui oluline on saavutada riigieelarve usaldusväärsus ning tagada eelarvepoliitika pikaajaline jätkusuutlikkus, et vältida liiga suure koorma jätmist tulevastele põlvkondadele; nõuab tungival, et viivitamatult alustataks tööd tulemuslike väljumisstrateegiade koostamiseks, et rakendada neid nii kiiresti kui olukorra paranemine seda võimaldab;
2. rõhutab, et kõige tähtsam on kindlustada reaalmajanduse tugev ja jätkusuutlik kasv, tagada kapitaliturgude ja laenugevuse korralik toimimine, säilitada ja soodustada tööhõivet ning kaitsta inimesi kriisi negatiivse mõju eest, pöörates seejuures erilist tähelepanu kõige vaesematele ja kaitsetumatele isikutele;
3. tunneb heameelt asjaolu üle, et G20 tippkohtumisel arutleti ülemaailmse tasakaalustamatuse teemal, mis on finantskriisi peamisi põhjusi; rõhutab, et tulevaste finantskriiside vältimiseks tuleb tegelda nende põhjustega (sealhulgas kaubavahetusbilansi liigne puudu- või ülejääk), mille mõju ulatub panganduse ja finantsreguleerimise ning institutsioonide juhtimise valdkonnast palju kaugemale; on seisukohal, et tulemuslik mitmepoolne reageerimine kriisile eeldab tegelemist vahetuskursside ja kaubahindade kõikumise põhjustega mitmepoolsete raamistike raames;
4. kahetseb samas, et finantskriisi põhjustanud suuri reguleerimise ja järelevalve puudusi ei ole piisavalt analüüsitud, et vältida samade vigade kordumist ja uut samalaadset kriisi; kahetseb, et ülemaailmse kliimamuutuse vastase võitluse rahastamise küsimuses ei tehtud mingeid edusamme;
5. tunneb heameelt, et tippkohtumisel kinnitati uuesti kohustust saavutada aastatuhande arengueesmärgid ja täita ametliku arenguabi lubadused, sealhulgas kaubandusabi,

võlakoorma kergendamine ja Gleneagles'i kohustused;

6. tervitab G20 juhtide kokkulepet koostada rahvusvaheline raamistik finantstehingute maksu kehtestamiseks ja kutsub kiiresti edasi liikuma, tagamaks, et rahandussektor võtaks enda peale õiglase osa majanduse taastamise ja arengu koormusest, kuna siiani kannavad kriisi kulusid maksumaksjad, riiklikud teenistused ja kodanikud;

Töökohad, töökohad, töökohad

7. tervitab G20 juhtide otsust seada majanduse taastamisel ja reformimisel kesksele kohale korralikud töökohad ja peab eriti kiiduväärseks kokkulepet Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni (ILO) osaluse kohta;
8. tunneb heameelt G20 lubaduse üle asuda tööhõivekriisi lahendamata rahvusvahelisel tasandil ja tõhustada kõige kaitsetumas olukorras olijate toetamist, kuna neid on kriis tabanud kõige rängemini ja nende aitamiseks on kõige pakilisemalt vaja ühiseid meetmeid; tervitab sellega seoses majanduskriisi ülemaailmsete tagajärgede häiresüsteemi (Global Impact Vulnerability Alert System) loomist;
9. nõuab, et rahvusvahelise üldsuse võetud kohustuste alusel koostataks konkreetne tegevuskava ja viidaks see ellu, eelkõige edendades tugevat keskkonnahoiuga seotud töökohtade kava;
10. nõustub, et tähtis on luua tööhõivele suunatud tulevase majanduskasvu raamistik ja seada korralike töökohtade edendamine taastamiskavade keskmesse;
11. tervitab ILO töökohtade pakti ja nõuab selle kiiret rakendamist, eelkõige antitsüklilise töökohtade fondi loomist rahvusvahelisel tasandil ning ulatuslike fiskaalstiimulite pakettide koostamist, mis toetaksid töökohtade loomist ja säilitamist tõhusate tööhõiveteenuste ning tugeva sotsiaalpoliitika abil, mis on suunatud kaitsetute elanikkonnarühmade toetamisele ning miinimumpalga ostujõu tagamisele;
12. rõhutab, et sellega seoses on otsustavalt tähtis ILO konventsioonide ratifitseerimine ja rakendamine ning nõuab, et need kaasataks Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) kaubanduskokkulepetesse; nõuab ühtlasi peamiste rahvusvaheliste organisatsioonide koostöö edasist tihendamist;
13. toetab algatusi, mis on seotud uute finantsteenuse liikide, näiteks mikrorahastamisega, eesmärgiga parandada kõige vaesemate juurdepääsu finantsteenustele;
14. toonitab, kui tähtis on sotsiaalse dialoogi toetamine kõigil tasanditel, et vältida palkade deflatsiooni ja tagada, et palgakasv vastaks tootlikkuse kasvule;

Finantssektori järelevalve ja õigusliku reguleerimise tugevdamine

15. võtab rahuloluga teadmiseks G20 rahandusministritele ja keskpankade juhtidele esitatud üleskutse saavutada kokkulepe reformimise rahvusvahelise raamistiku üle finantssektori järgmistes kriitilistes valdkondades:

- kvaliteetse kapitali loomine ja protsüklilisuse leevendamine;
 - tasustamistavade reformimine finantsstabiilsuse toetamiseks;
 - börsiväliste tuletisinstrumentide turgude tõhustamine;
 - tegelemine piiriüleste lahenduste ja süsteemselt oluliste finantsasutustega;
 - finantssektori järelevalve reformimine kooskõlas ülemaailmse raamistikuga;
16. kiidab heaks valmisoleku ülemaailmse finantsregulatsiooni süsteemi muutmiseks ja möönab, et on tehtud olulisi edusamme, kuid on veendunud, et paljusid muudatusi ei ole veel täielikult ellu viidud ning ees on veel palju tööd;
17. võtab teadmiseks G20 lubaduse võtta täieliku järelevalve alla kõik süsteemselt olulised institutsioonid ja rahastamisvahendid; on veendunud, et edaspidiste kriiside ärahoidmiseks tuleb finantsturgude järelevalvet rohkem tsentraliseerida, ning on seisukohal, et Euroopa Liit peab liikuma rangema finantsjärelevalve ülesehituse poole, võttes eesmärgiks ühtse finantsjärelevalveasutuse loomise;
18. on seisukohal, et rahvusvahelise koordineerimise tulemusena tuleb järk-järgult parandada usaldatavusnorme kogu maailmas, et vältida eeskirjade meelevaldset rakendamist; rõhutab, et G20 laiemas kontekstis saavutatud edu seisneb „minimaalse ühtlustamise” põhimõttes, mis ei tohi ELi takistada rakendamast kõrgemaid standardeid; tervitab seoses sellega asjaolu, et Euroopa Liit on reguleerimise ja järelevalve nõuete ja ulatuse osas ambitsioonikam, nagu ka hiljuti vastuvõetud või arutlusel olevad õigusaktid tõestavad;
19. tervitab taaskinnitatud kohustust kehtestada finantsasutustele rangemad eeskirjad riskide võtmise ja halduse osas, mis seovad hüvitised pikaajaliste tulemuste ning üldise suurema läbipaistvusega; tervitab soojalt kohustust võtta 2011. aastaks vastu Basel II raamistik ning kehtestada rahvusvahelisel tasandil ühtlustatud finantsvõimenduse suhtarv; on seisukohal, et neid üldisi põhimõtteid ja eesmärke peaksid järgima kõik turuosalised kõikjal, kus on kaalul investorite, maksumaksjate ja tarbijate kaitse;
20. kutsub Euroopa Komisjoni üles võtma G20 tippkohtumisel antud boonustega seotud lubadused kiiresti üle siduvatesse ELi õigusaktidesse; kutsub G20 liidreid esitama tõsisemaid ettepanekuid kapitali suurendamise ja tasustamistavade reformimise kohta ning tagama kogu maailma järelevalveasutuste ühtse lähenemise sanktsioonide puhul;
21. on arvamusel, et kriisiohjamise valdkonnas tuleb viivitamatult rakendada piiriülese koostöö põhimõtteid; palub finantsstabiilsuse nõukogul konsulteerida Euroopa Parlamendiga, enne kui kiidab heaks süsteemse tähtsusega finantsasutusi käsitlevad ettepanekud, mis on kavandatud vastu võtta 2010. aasta oktoobri lõpuks;
22. tunnistab, et võitluses koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide („maksuparadiiside”) vastu on saavutatud märkimisväärne, kuigi veel mitte piisav edasimineku; julgustab läbipaistvuse ja teabevahetuse ülemaailmset foorumit suurendama maksudealast läbipaistvust ja teabevahetust, et riigid saaksid täielikult rakendada oma maksuseadust maksubaasi kaitsmiseks; toetab G20 vastumeetmete rakendamises maksuparadiiside puhul alates 2010. aasta märtsist, juhul kui need ei soovi koostööd teha;

23. tunneb heameelt pangasaladusega seotud edusammude, täpsemalt OECD läbipaistvuse ja teabevahetuse ülemaailmse foorumi laiendamise üle; märgib siiski, et mitmed riigid, kes lubasid standardeid rakendada, ei ole seda veel teinud; nõuab tõhusa süsteemi kehtestamist maksudest hoidumise ennetamiseks, kõrvalehoidjate kindlakstegemiseks ja vastutuselevõtmiseks; rõhutab ühtse aruandlussüsteemi loomise tähtsust;
24. avaldab kahetsust, et käsitlemata on jäetud moraalse ohu teema ning et süsteemse tähtsusega institutsioonide usaldatavusnormide seos ning nende institutsioonide võimaliku pankroti kulude küsimus on edasi lükatud 2010. aasta oktoobrisse; nõuab ettepanekute esitamist ümberstruktureerimise küsimuse ja finantsvaldkonna ärimudelite läbivaatamise kohta, et lahendada nn „liiga suur, et pankrotti minna” -probleem;

Gloaalsete finantsasutuste tugevdamine

25. kiidab heaks G20 kava reformida rahvusvahelisi finantsasutusi ning nõuab, et nende reformidega alustataks võimalikult kiiresti; ootab, et ellu viidaks ülemaailmse majanduse ja finantsalase juhtimise laiaulatuslik reform; toetab IMFi ja Maailmapanga edasiarendamist kui peamist koostisosa jõupingutustes nende asutuste usaldusväarsuse, õiguspärasuse ja tulemuslikkuse parandamisel; soovib, et suurendataks arengumaade esindatust rahvusvahelistes finantsasutustes; tunneb heameelt võetud kohustuse üle muuta kvootide jaotust dünaamiliste tähtsusega turumajandusega riikide ja arengumaade kasuks; tuletab meelde, kui oluline on tsüklilisest süvendavast poliitikast hoidumine, et leida teed majanduse taastumisele;
26. kutsub üles looma mehhanismi, mille abil kanda osa liikmesriikidele eraldatud Rahvusvahelise Valuutafondi arvestusühikuid (SDR) üle madala sissetulekuga riikidele, mis võiks kahekordistada Rahvusvahelise Valuutafondi keskpika ajavahemiku laenusuutlikkust soodustingimustel antavate laenude osas;
27. tunneb heameelt võetud kohustuste üle järgida avatud maailmamajanduse põhimõtteid; on arvamusel, et maailmakaubanduse taaselustamine on ülemaailmse majanduskasvu taastamiseks hädavajalik; rõhutab sellega seoses taas, et on vastu igasugusele proteksionismile ning avaldab jätkuvalt survet, et saavutada edu turulepääsu tagamisel, mis ei kahjustaks arengumaid, kaotades meelevaldsed tollimaksud ja mittetariifsed tõkked, ning et järgitaks vaba ja õiglase kaubanduse eeskirju; jääb kindlaks oma pürgimusele leida Doha arenguvoorule ülemaailmne, ambitsioonikas ja tasakaalustatud lahendus, vastavalt antud volitustele, ning kutsub riigijuhte mitte unustama käesoleva vooru peamist arengueesmärki;
28. tervitab asjaolu, et G20 tunnustas säästvama maailmamajanduse olulisust; rõhutab, et kliimamuutust käsitleva siduva kokkuleppe sõlmimine eesseisval Kopenhaageni konverentsil on äärmiselt oluline; rõhutab siiski, et G20 riigijuhid peaksid tunnistama ülemaailmse jätkusuutlikkusega seotud probleemide suurt ulatust; nõuab, et G20 riikide rahandusministrid mobiliseeriks vahendeid, toetamaks arenguriikides lähiaja kliimameetmeid, mis oleks oluline osa ühisest tegevusest ülemaailmse majanduskriisi lahendamisel;
29. rõhutab, et kõikidest võetud kohustustest tuleb täielikult kinni pidada, neid tuleb kiiresti rakendada ning nii riikide kui ka rahvusvahelisel tasandil veelgi konkreetsemaks muuta, et taastada usaldus ja maksimeerida majandusliku olukorra paranemist;

30. on arvamusel, et kolm peamist ELi institutsiooni ja liikmesriigid peavad põhjalikult arutlema ELi esindatuse üle G20 kohtumistel; on veendunud, et Euroopa Liidul tuleb rahvusvahelistel foorumitel, eriti G20 kohtumistel osalemiseks kokku leppida ühine seisukoht, ja nõuab Euroopa Liidu sidusamat esindatust rahvusvahelistel läbirääkimistel;
31. rõhutab, kui oluline on UNFCCC läbirääkimistel Kopenhaagenis saavutada kokkulepe rahaliste vahendite osas, mis on mõeldud vaeste riikide toetamiseks kliimamuutusega kohanemisel, ning leida jõulised ja prognoositavad rahastamismehhanismid, mis täiendaksid ametlikku arenguabi; avaldab kahetsust, et see küsimus lükati edasi UNFCCC läbirääkimisteni Kopenhaagenis, ning kordab, et Euroopa Liit peaks andma oma õiglase panuse leevendus- ja kohandamismeetmete rahastamiseks, mis vastaks teaduslikele uurimistulemustele kliimamuutuse tõsiduse ja sellega kaasnevate kulutuste ulatuse kohta;
32. juhib tähelepanu jätkuvale toidukriisile ja tervitab otsust toetada Maailmapanga toidualgatust; kutsub doonorriike tagama toiduabi jagamisel läbipaistvus ja usaldusväärsus;
33. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, Euroopa Keskpankale, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, G20 riikide valitsustele ja parlamentidele ja Rahvusvahelisele Valuutafondile.